

بررسی فنی و اقتصادی کنترل مکانیزه محدوده زوج و فرد

هومن آل نوری فروشانی، دانشجوی کارشناسی ارشد راه و ترابری، دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره)،

کارشناس راه و ترابری پژوهشکده حمل و نقل طراحان پارسه¹

بابک میربهاء، دانشجوی دکتری راه و ترابری، دانشگاه تربیت مدرس، مدیر دپارتمان برنامه‌ریزی حمل و نقل

پژوهشکده حمل و نقل طراحان پارسه²

علیرضا ادیب فر، دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی حمل و نقل، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران

جنوب، کارشناس برنامه ریزی حمل و نقل پژوهشکده حمل و نقل طراحان پارسه³

¹hooman.alenoori@gmail.com

²bmirbaha@gmail.com

³a_adibfar@yahoo.com

چکیده

با بررسی اجمالی سوابق اجرای طرح زوج و فرد در سایر کشورها می‌توان دریافت، طرح زوج و فرد، طرحی با مزایای کوتاه مدت بوده و قابلیت به کارگیری در بلندمدت را نخواهد داشت. زیرا از طرفی بسیاری از خانواده‌ها اقدام به خرید خودروهای دیگری نموده و از سویی دیگر پس از مدتی اقدام به شناسایی ورودی‌هایی خواهند نمود که کنترل کمتریبر روی آنها وجود خواهد داشت و یا از خروجی‌های محدوده، مبادرت به ورود به محدوده خواهند نمود. با توجه به قرار گرفتن مرزهای محدوده طرح زوج و فرد بر روی معابر بزرگراهی و کنترل محدوده طرح زوج و فرد بصورت بصری، می‌توان دریافت که اعمال کنترل بصری بر روی این معابر بسیار دشوار بوده و امکان کنترل کامل ورودی‌های محدوده وجود نخواهد داشت به طوری که در برخی دروازه‌ها میزان تخلفات از معابر بزرگراهی به بیش از 60 درصد تخلفات خواهد رسید. در این مقاله سعی شده است تا با بررسی نقاط ورودی محدوده طرح زوج و فرد و میزان تخلفات و بررسی حضور یا عدم حضور نیروهای راهنمایی رانندگی در این ورودی‌ها، کارائی نظارت بصری، کنترل و لزوم به کارگیری سیستم کنترل مکانیزه، بررسی گردد.

واژگان کلیدی: طرح زوج و فرد، نیروی راهنمایی رانندگی، نظارت بصری، کنترل مکانیزه